

”ميني بچي - ٻڌي ڪو رفائين بنا نا هئ تو ايڪ باپ ڪي ياد ۾ رهو، ياد سين هين آتما سوچ بنتي جائينگي“

پرشن :- ورتمان سميه منش اپنا ٿاڻيم و مني ويست ڪئسي ڪر رهي هئ؟
اُتر :- جب ڪوئي شرير چورتا هئ تو اُنڪي پيچي ڪتنا پئسا آد خرچ ڪرتي رھتي هئ. جب شرير چور ڪر چلا ڳيا تو اُسڪي ڪوئي وٺيو تو رهي نهين اس ليئي اُسڪي پڇاڙي جو ڪُچ ڪرتي هئ اُس ۾ اپنا ٿاڻيم اُڙ مني ويست ڪرتي هئ.

اومر شانتني . روحاني باپ بئن روحاني بچون ڪو سمجھاتي هئ، يھ پي اُسي ڪھتي هئ نان ڦر باپ هئ يا دادا هئ. دادا پي ڪھينگي روحاني باپ ٿم بچون ڪو يھ ناليچ سُناتي هئ پاسٽ، پريزنٽ، فيوچر ڪا. واسطو ۾ سٽيگ سين ليڪر ترينا اُنٽ تڪ ڪيا هون ٿا هئ، يھ هئ مڪيه بات. باقي دواپر ڪلهيگ ۾ ڪوُن ڪوُن آئي، ڪيا هون ٿا، اُنڪي هسٽري جاگرافي تو بهت هئ. سٽيگ ترينا ڪي ڪوئي هسٽري جاگرافي هئ نهين اُڙ تو سڀڪي هسٽري جاگرافي هئ، باقي ديوي ديوتائون ڪو لاکون ورش پھلي لي گئي هئ. يھ هئ بيحد ڪي بي سمجھي. ٿم پي بيحد ڪي بي سمجھي ۾ ٿي. اُپي ٿورا ٿورا سمجھ رهي هو. ڪوئي تو اُپي پي ڪُچ سمجھتي نهين هئ. بهت ڪُچ سمجھني ڪا هئ. باپ نين آبو ڪي مھما ۾ سمجھايا هئ، اس پر خيال ڪرنا چاهيئي. تمھاري ٻڌي ۾ آنا چاهيئي ٿم يھان بئن هئ. تمھارا يادگار دلوالا مندر ڪب بنا هئ، ڪتني ورش باد بنا هئ. ڪھتي هئ 1250 ورش هوئي هئ تو باقي ڪتني ورش رهي؟ 3750 ورش رهي. تو اُنھون نين پي اُپي ڪا يادگار اُڙ وٽڪن ڪا يادگار بنيا هئ. مندرون ڪي پي ڪامپيٽيشن هوتي هئ نان. ايڪ دو سين اُچا بنائينگي. اُپي تو پئسا هين ڪھان هئ جو بناوي. پئسا تو بهت ٿا تو سومات ڪا مندر ڪتنا بڙا بنيا هئ. اُپي تو بناء نه سڪي. پل آگري آد ۾ بناتي رھتي هئ پرنٽو وه سڀ هئ فالتو. منش تو اُنڌياري ۾ هئ نان. جب تڪ بناوي تب تڪ وناش پي آ جائينٿا. يھ باتين ڪوئي پي نهين جانتني هئ. ٿوڙ تي اُڙ بناتي رھتي هئ. پئسي مُفت ۾ آتي رھتي هئ. سڀ ويست هوتا رھتا هئ. ويست آف ٿاڻيم، ويست آف مني، ويست آف انرجي. ڪوئي مر تا هئ تو ڪتنا ٿاڻيم گنواتي هئ. هر ڪُچ پي نهين ڪرتي. آتما تو چلي گئي، باقي ڪال ڪيا ڪام ڪي. سرپ ڪال چور ديتا هئ، اُنڪي ڪوئي وٺيو هئ ڪيا؟ ڪُچ پي نهين. پڄتي مارگ ۾ ڪال ڪي وٺيو هئ. جڙ چتر ڪي ڪتني پوجا ڪرتي هئ. پرنٽو يھ ڪب آئي، ڪئسي آئي. ڪُچ پي پتا نهين هئ. انڪو ڪھا جاتا هئ پوٽ پوجا. پانچ تتوون ڪي پوجا ڪرتي هئ. سمجھو يھ لڪشمي نارائڻ سورب ۾ راجيه ڪرتي ٿي، اُچا 150 ورش آيو پوري هوئي، شرير چور ديئا، بس. شرير تو ڪوئي ڪام ڪا نه رھا. اُنڪي وهان ڪيا وٺيو هونگي! آتما چلي گئي، شرير چندال ڪي هات دي ديئا، وه رسر رواج اَنوسار جلاءِ دينگي. اُسي نهين اُنڪي مٽي ليڪر اُڙائينگي نام ڪرني ڪي ليئي. ڪُچ پي نهين. يھان تو ڪتنا ڪرتي هئ. برھمڻ ڪلاتي هئ، يھ ڪرتي هئ. وهان يھ ڪُچ هوتا نهين. ڪال تو ڪوئي ڪام ڪي نهين رهي. ڪال ڪو جلاءِ ديتي هئ. باقي چتر رھتي هئ. سو پي اُٽڪيوريت چتر مل نه سڪي. يھ آدي ديو ڪي پٿر ڪي مورتني اُٽڪيوريت

ٿوريئي هئ. پوڄا جب شروع ڪي هئ تب ڪي پٿر ڪي هئ. اصل جو ٿا وهه تو جل ڪر ختم هو گيا نان ڦر پڳتي مارگ ۾ يهه نڪلا هئ. ان باتون پر پي سوچ تو چلتا هئ نان. آڀو ڪي مهما ڪو اچي ريت سڌ ڪرنا هئ. تم پي يهان بڻي هو. يهان هين باپ ساري وشو ڪو نرڪ سين سورگ بناء رهي هئ تو يهي سڀ سين اونچ تي اونچ تيرت نهرآ. آبي اتني پاونا نهين هئ صرف ايڪ شو ۾ پاونا هئ. ڪهان پي جاتو شو ڪا مندر ضرور هونگا. آمرناٿ ۾ پي شو ڪا هين هئ. ڪهتي هئ شنڪر نين پاروتي ڪو ڪٿا سٺائي. وهان تو ڪٿا ڪي بات هين نهين. منشون ڪو ڪچ پي سمجهه نهين هئ. آبي تمڪو سمجهه آئي هئ. آڱي پتا ٿاڪيا؟

آبي بابا آڀو ڪي ڪتني مهما ڪرتي هئ. سرو تيرتون ۾ يهه مهان تيرت هئ. بابا سمجهاتي تو بهت هئ. پرنٽو جب ڪ اننيه بچون ڪي ٻڌي ۾ بڻي، آبي تو ديهه آيمان بهت هئ. گيان تو بهت دير چاهيئي. رفائين نيس بهت آني هئ. آبي تو يوگ بڙا مشڪل ڪوئي ڪا لگتا هئ. يوگ ڪي ساٿ ڦر ناليچ پي چاهيئي. اٽسي نهين صرف يوگ ۾ رهنا هئ. يوگ ۾ ناليچ ضرور چاهيئي. دهلي ۾ گيان-وگيان پون نام رکا هئ پرنٽو انڪا آرٿ ڪيا هئ. يهه سمجهتي ٿوريئي هئ. گيان وگيان تو سيڪنڊ ڪا هئ. شانتی ڌام، سڪڌام. پرنٽو منشون ۾ ذرا پي ٻڌي نهين هئ. آرٿ ٿوريئي سمجهتي هئ. چنمیانند آد ڪتني بڙي بڙي سنيا سي آد هئ. گيتا سُناتي هئ. ڪتني انهن ڪي دير فالوئرس هئ. سڀ سين بڙا جڳت ڪا گُرو تو ايڪ هين باپ هئ. باپ اوڙ ٿيچر سين بڙا گُرو هوتا هئ. استري ڪيي دوسرا پتي نهين ڪرينگي تو گُرو پي دوسرا نهين ڪرنا چاهيئي. ايڪ گُرو ڪيٿا، انڪو هين سدگتي ڪرني هئ ڦر اوڙ گُرو ڪيون؟ ستگرو تو ايڪ هين بيحد ڪا باپ هئ. جو سڀڪي سدگتي ڪرني والا هئ. پرنٽو ان باتون ڪو بهت هئ جو بلڪل سمجهتي نهين. باپ نين سمجهايا هئ يهه راجڌاني استاپن هو رهي هئ. تو نمبروار هونگي نان. ڪوئي تورنچڪ پي سمجهه نهين سڪتي. ڊراما ۾ پارٿ اٽسا هئ. ٿيچر تو سمجهه سڪتي هئ. جس شرير دواران سمجهاتي هئ انڪو پي تو معلوم پرتا هونگا. يهه تو بڙ جاني، بڙ ڪي ٻوٿري جاني. بڙ شو بابا ڪو ڪها جاتا هئ. وهه سڀڪي اوستا ڪو جانتی هئ. هرايڪ ڪي پڙهائي سين سمجهه سڪتي هئ ڪون ڪٽسي پڙهتي هئ. ڪتني سروس ڪرتي هئ. ڪتتا بابا ڪي سروس ۾ جيون سقل ڪرتي هئ. اٽسي نهين ڪ اس برهما نين گهر بار چورا هئ اس ليئي لڪشمي نارائڻ بنتي هئ. محنت ڪرتي هئ نان. يهه ناليچ بهت اونچي هئ. ڪوئي اگر باپ ڪي اوگيا ڪرتي هئ تو ايڪدم پٿر بن پرتي هئ. بابا نين سمجهايا ٿا يهه اندر سڀا هئ. شو بابا گيان ورشا ڪرتي هئ. انڪي اوگيا ڪي تو شاسترون ۾ لکا هونئا هئ پٿر ٻڌي هو گئي. اس ليئي بابا سڀڪو لکتي رهتي هئ. ساٿ ۾ سنڀال سين ڪوئي ڪو لي آڻو. اٽسي نهين، وڪاري اپوٽر يهان آڪر بڻي. نهين تو ڦر لي آني والي برهمڻي پر دوش پر جاتا هئ. اٽسي ڪوئي ڪو لي نهين آنا هئ. بڙي ريسپانسبلتي هئ. بهت اونچ تي اونچ باپ هئ. تمڪو وشو ڪي بادشاهي ديتي هئ تو انڪا ڪتتا رگارد رکنا چاهيئي. بهتون ڪو متر سنڀندي آد ياد پرتي

هٽ. باپ ڪي ياد هٽ نهين. آندر هين گهٽڪا کاتي رهتي هٽ. باپ سمجھائي هٽ يه هٽ آسري دنيا. آبي دٿوي دنيا بنني هٽ، هماري ايمر آبجيڪٽ يه هٽ. يه لڪشمي نارائڻ بننا هٽ. جو پي چتر هٽ، سڀڪي بايوگرافي ڪو تر جانتِي هو. منشون ڪو سمجھائي ڪي ليئي ڪتني محنت ڪي جاتي هٽ. تر پي سمجھتي هونگي، يه ڪچ اچا ٻڌيوان هٽ اؤر يه تو ڪچ نهين سمجھتي هٽ. تر بچون ۾ جس نين جتنا گيان اُٺايا هٽ، اُس اَنوسار هين سروس ڪر رهي هٽ. مکيه بات هٽ هين گيتا ڪي پڳوان ڪي. سوريونسي ديوي ديوتائون ڪا يه ايڪ هين شاستر هٽ. اَلگ اَلگ نهين هٽ. برهمڻون ڪا پي اَلگ نهين هٽ. يه بڙي سمجھني ڪي باتين هٽ. اِس گيان مارگ ۾ پي چلتي چلتي اَگر وڪار ۾ گر پري، تو وه بهه جائينگا. بهت اچي اچي جاڪر وڪاري بني تو پٿر ٻڌي هو گئي. اِس ۾ بڙي سمجھ چاهيئي. باپ جو سمجھائي هٽ اُنڪو اُڳارنا چاهيئي. يهان تو تمڪو بهت سهج هٽ، ڪوئي گورڪ ڏنڌا، هنگاما آد نهين. ٻاهر ۾ رهنِي سين ڏنڌي آد ڪي ڪتني چنتا رهتي هٽ. مايا خوب طوفان ۾ لاتي هٽ. يهان تو ڪوئي گورڪ ڏنڌا نهين. ايڪانت لڳي پري هٽ. باپ تو ڦر پي بچون ڪو پرشارت ڪراتي رهتي هٽ. يه بابا پي پرشارتي هٽ. پرشارت ڪراني والا تو باپ هٽ. اِس ۾ ويچار ساگر منٿن ڪرنا پرتا هٽ. يهان تو باپ بچون ڪي سات بڻي هٽ. جو پوري اَنگلي ديتي هٽ اُنڪو هين سروسبل ڪهينگي. باقي گهٽڪا کاتي والي تو نقصان ڪرتي هٽ اؤر هين ڊس سروس ڪرتي هٽ، وگهن ڊالتي هٽ. يه تو جانتِي هو مهاراجا مهاراڻي بنينگي تو اُنهن ڪي داس داسيان پي چاهيئي. وه پي يهان ڪي هين آئينگي. سارا مدار پڙهائي پر هٽ. اِس شرير ڪو پي خوشي سين چورنا هٽ، دڪ ڪي بات نهين. پرشارت ڪي ليئي ٽائيمر تو ملا هوڻا هٽ. گيان سيڪنڊ ڪا هٽ، ٻڌي ۾ هٽ شو بابا سين ورثا ملتا هٽ. ٿورا پي گيان سُنا، شو بابا ڪو ياد ڪيئا تو پي آ سکتي هٽ. پر جا تو بهت بنني ڪي هٽ، هماري راجڌاني سوريونسي چندرونسي يهان اِستاپن هو رهي هٽ. باپ ڪا بن ڪر اَگر گلاني ڪرتي هٽ تو بهت بوجها چڙهتا هٽ. ايڪدم جئسي رساتل ۾ چلي جاتي هٽ. بابا نين سمجھايا هٽ جو اُپني پوجا بڻ ڪراتي هٽ وه پوڄيه ڪئسي ڪهلاءِ سکتِي! سرو ڪا سدگتي داتا، ڪلياڻ ڪرني والا تو ايڪ هين باپ هٽ. منش تو شانتِي ڪا پي آرٿ نهين سمجھتي هٽ. هٿ يوگ سين پراڻايام آد چڙهانا، اُسڪو هين شانتِي سمجھتي هٽ. اِس ۾ پي بهت محنت لگتي هٽ، ڪوئي ڪي برين خراب هو جاتي هٽ. پراپتي ڪچ پي نهين. وه هٽ اَلپ ڪال ڪي شانتِي. جئسي سڪ ڪو اَلپ ڪال ڪانگ وشتا سمان ڪهتي هٽ وئسي وه شانتِي پي ڪانگ وشتا ڪي سمان هٽ. وه هٽ هين اَلپ ڪال ڪي ليئي. باپ تو 21 جنمون ڪي ليئي تمڪو سڪ شانتِي دونو ديتي هٽ. ڪوئي تو شانتِي ڌام ۾ پچاڙي تڪ رهتي هونگي. جنڪا پارٿ هٽ، وه اِننا سڪ ٿوريئي ديك سڪينگي. وهان پي نمبروار مرتبي تو هونگي نان. پل داس داسيان هونگي پرنٽو آندر ٿوريئي گهس سڪينگي. ڪرشن ڪو پي ديك نه سڪي. سڀ ڪي اَلگ اَلگ محل هونگي نان. ڪوئي ٽائيمر هونگا ديڪني ڪا. جئسي ديڪو پوپ آتا هٽ تو اُنڪا درشن ڪرني ڪي ليئي ڪتني لوگ جاتي هٽ. اُٿسي بهت نڪلينگي، جنڪا بهت پرياءُ

هونگا. لاکون منش جائينگي درشن ڪرني ڪي ليئي. يهان شو بابا ڪا درشن ڪئسي هونگا؟ يهه تو سمجھني ڪي بات هئ.

آب دنيا ڪو ڪئسي پتا پري ڪ يهه سڀ سين اونچ تيرت هئ. دلوالا جئسا مندر شايد آس پاس اوڙ پي هو، وهه پي جاڪر ديڪنا چاهيئي. ڪئسي بنا هونگا هئ. اُنڪو گيان ديني ڪي پي درڪار نهين، وهه ڦر تمڪو گيان ديني لڱ جائينگي. راءِ ديتي هئ نان يهه ڪرنا چاهيئي، يهه ڪرنا چاهيئي. يهه تو جانتني نهين ڪ اُنڪو پڙهائي والا ڪوئن هئ. ايڪ ايڪ ڪو سمجھائي ۾ محنت لگتي هئ. اُن ۾ ڪهاڻيان پي هئ. ڪهتي ٿي شير آيا، شير آيا... تر پي ڪهتي هو مؤت آيا ڪ آيا تو وهه وشواس نهين ڪرتي هئ. سمجھتي هئ آبي تو 40 هزار ورش پري هئ، مؤت ڪهان سين آئينگا. پرنٽو مؤت آنا تو ضرور هئ، سيڪو لي جائينگا. وهان ڪوئي پي ڪچڙا هوتا نهين. يهان ڪي گئو اوڙ وهان ڪي گئو ۾ پي ڪتنا فرق هئ. ڪرشن ٿوريئي گئوئين چڙهاتا ٿا. اُنھون ڪي پاس تو دؤد هيليڪاپٽرون ۾ آتا هونگا. يهه ڪچڙپتي دؤر رهتي هونگي. سامني گهر ۾ ٿوريئي ڪچڙا رھينگا. وهان تو آپرم آپار سڪ هئ، جسڪي ليئي پورا پرشارت ڪرنا هئ. ڪتني آچي آچي بچي سينٽر سين آتي هئ. بابا ديڪ ڪر ڪتنا خوش هوتي هئ. نمبراور پرشارت اَنوسار قول نڪلتي هئ. قول جو هئ وهه آپني ڪو پي قول سمجھتي هئ. دهلي ۾ پي بچي ڪتني سروس ڪرتي هئ رات دن. گيان پي ڪتنا اونچ هئ. آگي تو ڪچ نهين جانتني ٿي. آب ڪتني محنت ڪرني پرتي هئ. بابا ڪي پاس تو سڀ سماچار آتي هئ. ڪوئي ڪا سُناتي هئ، ڪوئي ڪا نهين سُناتي هئ. ڪيونڪ ٿريٽر پي بهت هوتي هئ. بهت فرست ڪلاس پي ٿريٽرس بن پرتي هئ. ٿرڊ ڪلاس پي ٿريٽر هئ. ٿورا گيان ملا تو سمجھتي هئ هر شو بابا ڪي پي بابا بن گئي. پهچان تو هئ نهين ڪ ڪوئن ناليچ ديتي هئ. آچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمار ننگه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) وشو ڪي بادشاهي ديني والي باپ ڪا بهت بهت رگارڊ رڪنا هئ. باپ ڪي سروس ۾ آپني جيون سڦل ڪرني هئ، پڙهائي ۾ پورا پورا ڌيان دينا هئ.
- (2) باپ سين جو گيان ملتا هئ اس ۾ ويچار ساگر منٿن ڪرنا هئ. ڪي پي وگهن روپ نهين بننا هئ. ڊس سروس نهين ڪرني هئ. آهنگار ۾ نهين آنا هئ.

وردان - نراڪار اوڙ ساڪار دونو روپون ڪي يادگار ڪو وڌي پورو ڪ مناني والي

سريشت آتمايو

ديپ مالها اَوناڻي اَنيڪ جڳي هوئي ديپڪون ڪا يادگار هئ. آپ چمڪتي هوئي آتمائين ديپڪ ڪي لو مثل ڊڪائي ديتي هو اس ليئي چمڪتي هوئي آتمائين دويه جوتي ڪا يادگار استول ديپڪ ڪي جوتي ۾ ڊڪايا هئ تو ايڪ طرف نراڪاري آتما ڪي روپ ڪا يادگار هئ، دوسري طرف آپڪي هين پوشيه ساڪار دويه سوروپ لڪشمي ڪي روپ ۾ يادگار هئ. يهي ديپ مالها ديو ڀڌ پراپت ڪراتي هئ. تو آپ سريشت آتمائين اپنا يادگار سيم هين مناءِ رهي هو.

سلوگن - نڱيتو ڪو پازيتو ۾ چينج ڪرني ڪي ليئي آپني پاوانئون ڪو شپ اوڙ بيحد ڪي بناو.